

Rafel Crespí: la tenacitat de viure

Montserrat Nadal,
coordinador de Pissarra

Damià Pons, Joan Melià, Mara Alberola i Bartomeu Crespí són els coordinadors del llibre de l'editorial Lleonard Muntaner dedicat a Rafel Crespí, que va morir el 16 de febrer de 2020.

Pere Rosselló dedica un capítol a l'obra narrativa, formada per quatre llibres a més d'alguns contes dispersos; "una obra breu, però valuosa". Amb el seu primer llibre de narrativa breu publicat, *Personatjes* (sic), va obtenir un premi de prestigi en l'àmbit dels Països Catalans: el Francesc Puig i Llena, 1994, dins els Premis Recull, de Blanes. La brevetat de l'aplec *Personatjes* queda superada en el volum següent: *Silencis*, de 1995.

Rafel Crespí va tenir una intensa activitat política i cultural

Pel que fa a les novel·les, l'any 1996 traurà una primera obra, *Per què has vingut?*, que s'inscriu de ple en la nova narrativa catalana dels anys 80 i 90: ambients urbans i cosmopolites, personatges joves, desinhibició sexual, etc. Amb *La música de les constel·lacions* Rafel Crespí va guanyar el premi de narrativa Vila de Lloseta l'any 2005.

Tal com diu Pere Rosselló, "la seva narrativa, gràcies al sentit de l'humor i a un esperit allunyat de tot tipus d'exageració tràgica, satisfà tant els que cerquen únicament un entreteniment com aquells que hi volen trobar una mirada crítica envers el nostre món contemporani".

En l'apartat d'estudis i activitat docent companys i companyes de Rafel Crespí, com Gabriel Janer Manila, Miquel Sbert o Esperança Marí, parlen de la seva formació a la Facultat de Filosofia i Lletres de Palma, dels estudis de filologia hispànica a la Universitat de Palma i de filologia catalana a la Universitat de Barcelona.

Un dels punts més destacat del llibre fa referència a la seva llarga estada com a docent a l'IES Berenguer d'Anoia, al llarg de vint-i-set anys i mig. Aquí hi va impulsar la creació de *Mirall de trobar*, la revista escolar de l'institut i va començar a organitzar, a partir del 1990, les Lectures poètiques (més endavant Poeta del mes), una activitat destinada als alumnes de batxillerat.

Rafel Crespí va tenir també una intensa activitat política i cultural: entre el 1999 i el 2003 va coordinar i redactar els *Quaderns d'Educació*, la revista mensual que la Conselleria publicava, de caire sobretot informatiu, amb l'objectiu, segons Damià Pons, de "crear vincles entre les diferents pe-

ces del sistema escolar". També va ser un destacat militant al PSM de Marratxí, municipi en què va encapçalar la candidatura a la batlia.

La seva activitat cultural es va centrar bàsicament en les col·laboracions a la revista *Pòrtula*, la delegació de l'OCB Marratxí i la creació de les lletres d'algunes cançons de Toni Roig.

Aquesta activitat se centrà inicialment a Pòrtol, on havia nascut.

No pot mancar en el llibre la petjada dels amics i la presència de Latitud 39, la revista. Segons explica Joan Melià, "entre els límits que emmarquen la latitud 39 s'hi ubiquen bona part dels territoris dels Països Catalans". Però per a Rafel Crespí el sintagma Latitud 39 el feia pensar en literatura i, sobretot, en una colla d'amics.

La revista va durar dos anys i comptà amb tretze edicions. Però amb la seva desaparició es va transformar en una altra cosa: un cop al mes, del mes d'octubre al juny, aquest grup de nou amics es reunís al voltant d'una taula a l'hora de dinar, conversar i convèncer.

Com que la seva segona parella, Mara Alberola, és de Sueca, Rafel Crespí va establir uns vincles forts amb la ciutat de Joan Fuster. Per això hi ha un capítol que es titula "Lligams amb Sueca i amistats novelles" on hi escriuen la mateixa Mara i un personatge tan conegut com Joan Baldoví, diputat de Compromís al Congrés. Diu el polític valencià: "A ta casa o a ma casa, mentre menjàvem sobrassada teua, figues i bevíem vi, raonàvem tots quatre –amb Mara i Pepi - de com és de difícil ser nacionalista a les Illes i al País Valencià...".

Tancam aquest article dedicat al llibre de Rafel Crespí amb un poema que li va escriure la seva dona Mara, durant el confinament, per com diu ella "provar d'encarar la mort i i posar veu al meu procés de dol":

No et vull imaginar dins un sepulcre
on la pedra i el temps daten la pols
amb roses perfumades
d'aromes fugisseres

No vull pensar-te mai dins una tomba
ni el consol de papallones de llum
o d'astres que no neguen
la nit que ara t'habita

Em cal només sentir-te dins l'estela
que es mou devora meu; l'aire que empeny,
la llum que ara il·lumina
la dreuera cap al lluny ■

79

DAMIÀ PONS / JOAN MELIÀ / MARA
BARTOMEU CRESPI (COORD.)

Rafel Crespí: la tenacitat de viure

LLEONARD MUNTANER ■ EDITOR